

[Indenrigsministeren]

Hr. Lenger var i særdeleshed inde på spørgsmålet om CPR-numre i forbindelse med anmeldelse af et parti. Hr. Lenger bestred ikke, at der ikke er noget problem i forhold til registerlovgivning eller andet. Det kan jeg bekræfte. Det er, synes jeg, lagt rimeligt til rette.

Hr. Lenger koncentrerer sin argumentation om, at man ved at afkræve anmeldere af et nyt parti en underskrift, altså ud over navn og fødselsdato som i dag også CPR-nummeret, vil afholde en del borgere fra at deltage i anmeldelsen. Det er naturligvis en vurderingssag. Jeg kan ikke tro, at det skulle være afgørende, i det øjeblik der ligger en tilstrækkelig baggrund bag ønsket om at anmelde et parti.

Jeg kan fastslå ud fra de erfaringer, vi har med hensyn til godkendelse af det antal anmeldelser, som fordres – og vi har jo et stigende antal partier, som ønsker godkendelse – at den praktiske opgave med at gennemgå disse anmeldelser, at sikre, at der ikke er dubletter inden for det pågældende parti eller fejlagtige eller falske anmeldelser, og at anmeldelserne ikke allerede har været afgivet til fordel for et parti, som tidligere er anmeldt og godkendt, er enorm for Danmarks Statistik. Det forstod jeg også på hr. Lenger at han havde forståelse for. Det tæller naturligvis stærkt, at det parti, som kommer sent i forhold til valget, også har krav på hurtigt at få behandlet sin anmeldelse og få taget stilling til, om anmeldelsen er gyldig eller ej.

Det er fuldstændig rigtigt beskrevet, at der blandt anmelderne af det sidste parti, hvis der er fem eller seks, som i forvejen har foretaget anmeldelse, kan være et større antal dobbeltgængere. Det kan være et par tusinde, som allerede har anmeldt andre partier, og som derfor ikke kan godkendes på ny, lige så vel som man konstaterer en række andre vanskeligheder i forbindelse med den nuværende anmeldelsesprocedure.

Derfor er jeg for mit vedkommende tilfreds med, at man igennem den formulering, lovforslaget har, får mulighed for at gennemføre denne godkendelsesproces hurtigere og mere nøjagtigt, end tilfældet er i dag. Det er en god forudsætning i forbindelse med, at partier skal kunne stille op til et valg, at de kan få deres godkendelsesprocedure gennemført rimeligt hurtigt og nøjagtigt.

Jeg kan bekræfte over for hr. Poulsgaard, at hvis han opfatter det på den måde, at man ved vedtagelsen af ændringsforslaget om ikrafttrædelsesbestemmelserne sikrer, at allerede det førstkommande folketingsvalg vil kunne gennemføres uden den betydelige bureaukratiske anstrengelse, som indsamling af stillere for de enkelte kandidater er, så har hr. Poulsgaard ret. Sigtet er præcist – det har der været fuld forståelse mellem indenrigsministeren og udvalget om – at fremrykke ikrafttrædelsen af et par bestemmelser på en sådan måde, at denne forenkling allerede kan få virkning i forbindelse med afviklingen af det førstkommande valg.

Derimod tror jeg ikke, at hr. Poulsgaard nødvendigvis har opfattet tingene rigtigt, når han spørger, om det nu er sådan, at det i fremtiden er hovedbestyrelsen i et parti, som skal godkende partiets kandidater.

Det kan være, at det er sådan. Det afhænger helt af et partis vedtægter. Der er partier, som forudsætter, at hovedbestyrelsen godkender kandidaterne. Det er ikke det almindelige. Det er partiets organisation, som skal godkende kandidaten. Det kan være, at det er amtsorganisationen, f.eks. hvis der er sideordnet opstilling inden for et amt. Det kan være kredsorganisationen. Og der kan være partier, som ønsker at have så meget check på tingene, at de ønsker, at hovedbestyrelsen skal tage stilling til godkendelsen af de enkelte kandidater.

Det er op til de enkelte partier. Hovedindholdet er, at det er partiets organisationer. Hvordan man så i det enkelte parti beslutter sig for at gennemføre en sådan godkendelse, afhænger af, hvor decentralistisk eller hvor centralistisk man er anlagt.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg skal sige, at vi stemmer for SFs ændringsforslag.

Jeg vil godt spørge ministeren, hvad det er for en tro, han har på, at det ikke kan være afgørende, at man skal oplyse CPR-nummeret. Jeg kan forstå, at ministeren ikke har andet end troen at bygge dette synspunkt på. Han har den lidt naive og blåøjede opfattelse, at alle andre åbenbart har samme opfattelse som han, nemlig at dette med CPR-numre kan være stort set ligegyldigt.